

ความนำ

เด็กเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของครอบครัว สังคมและเป็นอนาคตที่สำคัญของประเทศ เด็กจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ใหญ่ โดยมีบิดามารดาเป็นบุคคลที่สังคมคาดหวังให้มอบบทบาทหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูให้ความรัก ความเข้าใจ และความอบอุ่นภายในบรรยากาศของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวมีอิทธิพลโดยตรงกับการพัฒนาตัวร่างกาย จิตใจ และจะเป็นรูปแบบที่ดีในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กในอนาคต (Parker, 1991) เด็กจะเจริญเติบโต เรียนรู้และได้รับการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดาและสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันทางสังคมสถาบันแรกที่มีความสำคัญในการสร้างรากฐานชีวิตของเด็ก

เด็กในช่วงวัยรุ่น เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม เนื่องจากภาวะการเจริญวัยทางร่างกายจากเด็กสู่ผู้ใหญ่ ทำให้วัยรุ่นต้องมีการปรับตัวเข้ากับเปลี่ยนแปลง โดยคนทั่วไปมักเป็นทาสอารมณ์ไม่มากนักน้อย โดยเฉพาะอารมณ์ทางลบเมื่อเกิดขึ้นสิ่งที่ตามมาคือความผิดหวัง ความท้อแท้ และความทอดอาลัยตายอยากต่อชีวิต อาจตกเป็นเหยื่อของผู้คนที่เข้ามาชักจูงได้ง่าย ให้ทำสิ่งที่ไม่ดีเพื่อมาทดแทนอารมณ์ขุ่นมัวของตน (สุชา จันทร์เอม, 2541)

การแสดงออกที่ไม่ดีของวัยรุ่นแบบหนึ่งก็คือ แสดงออกเพื่อทดแทนหรือระบายความวิตกกังวล ความเครียด Muris, Schmidt and Merckelbach (2000) ได้ศึกษาโครงสร้างทางอารมณ์โดยเฉพาะอารมณ์ทางลบ (Negative Emotions) ในเด็กวัยรุ่น พบว่า มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ความวิตกกังวล (Anxiety) ความกลัว (Fear) และความซึมเศร้า (Depression) การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับอารมณ์ทางลบชี้ให้เห็นว่า อารมณ์ทางลบเป็นจิตสำนึกที่อยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ตามสภาวะที่เป็นอยู่ในสถานการณ์ เหตุการณ์ที่แตกต่างกัน ในขณะนั้น และจะแตกต่างกันในความรู้สึกที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล เป็นผลให้เกิดความกดดัน อารมณ์ความกลัว ความกังวล Watson, Clark, Weber, Assenheimer, Strauss, and McCormick (1995) ได้แบ่งการแสดงอาการอารมณ์ทางลบออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ ความวิตกกังวล ความกลัว และความซึมเศร้า Barlow, Chorpita and Turovsky (1996) สรุปถึงโครงสร้างของอารมณ์ประกอบด้วย ลักษณะความวิตกกังวล ความกลัว และความซึมเศร้า

ในทางจิตวิทยา ความวิตกกังวล เป็นความผิดปกติที่มาจากความตึงเครียด ความเข้าใจในสถานการณ์ที่แตกต่าง ความกังวลใจ และความไม่สบายใจ ที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานของความเป็นจริง ส่วนความกลัว เป็นอารมณ์ทางลบที่มีต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับอันตรายและคาดว่าจะไม่เป็นผลดีในเวลานั้น และความซึมเศร้า หมายความว่าความผิดปกติทางอารมณ์ที่มีส่วนจากความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อสิ่งรอบตัว หดหู่ ท้อถอย และสิ้นหวัง (American Psychiatric Association, 1994)

การศึกษาเกี่ยวกับอารมณ์ทางลบในวัยรุ่นมีการบ่งชี้ความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างองค์ประกอบของอารมณ์ทางลบ Dong, Yang, and Ollendick (1994) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ความกลัว ความวิตกกังวล และความซึมเศร้า ผลการศึกษาบ่งชี้ว่า ความกลัวกับความซึมเศร้า มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ ความกลัวกับความวิตกกังวลสัมพันธ์กันระดับกลาง ส่วนความวิตกกังวลกับความซึมเศร้า สัมพันธ์กันระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยอื่น เช่น King, Ollendick and Gullone (1991) ที่พบว่า อารมณ์ทางลบ 3 ด้านนี้ในกลุ่มเด็กและวัยรุ่น มีความสัมพันธ์ต่อกัน มีนักการศึกษาอื่นมีคำถามว่าความกลัว ความวิตกกังวลและความซึมเศร้า เป็นโครงสร้างที่แยกกันหรือไม่ อย่างไร (King et al., 1991) นักวิจัยบางคนกล่าวว่า ความวิตกกังวลและความซึมเศร้า เป็นสิ่งที่อยู่ด้วยกันในองค์ประกอบเดียวกัน ขณะที่ความกลัว ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์ทางลบ (Dong, Yang & Ollendick, 1994) อย่างไรก็ตาม ความกลัวและความวิตกกังวลน่าจะเกี่ยวข้องกัน (Marks, 1987) จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาโครงสร้างของอารมณ์ทางลบในกลุ่มวัยรุ่นว่า ความกลัว ความวิตกกังวล และความซึมเศร้า เป็นโครงสร้างของอารมณ์ทางลบหรือไม่ อย่างไร

การศึกษานี้ผู้วิจัยศึกษาว่าองค์ประกอบอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 5 มีองค์ประกอบอารมณ์ทางลบเหมือนกับงานวิจัยของ Muris et al., (2000) หรือไม่ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อยืนยันองค์ประกอบอารมณ์ทางลบ และตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลอารมณ์ทางลบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และในขั้นตอนสุดท้ายใช้การวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพหุ ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลอารมณ์ทางลบระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์กับนักเรียนในการสำรวจตนเองว่า มีแนวโน้มที่จะเกิดอารมณ์ทางลบหรือไม่ และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง อาจารย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในการนำผลจากการศึกษาไปใช้ให้คำปรึกษาสำหรับนักเรียนที่มีแนวโน้มที่จะเกิดอารมณ์ทางลบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโครงสร้างโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
3. เพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง

กรอบแนวคิดการวิจัย

Muris et al., (2000) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอารมณ์ทางลบของวัยรุ่น ระบุว่าอารมณ์ทางลบประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความซึมเศร้า (Depression) ความวิตกกังวล (Anxiety) และความกลัว (Fear) และเมื่อวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพหุ เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบข้ามกลุ่มระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ปรากฏว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบหรือค่าความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบแสดงว่าการประเมินองค์ประกอบอารมณ์ทางลบข้ามกลุ่มระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการวัดอารมณ์ทางลบมีความตรงข้ามกลุ่มระหว่างเพศชายกับเพศหญิง จากแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำเครื่องมือของ Muris et al., (2000) มาปรับปรุงเพิ่มเติมข้อคำถามเพื่อศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายว่าองค์ประกอบอารมณ์ทางลบ เป็นอย่างไร ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. อารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล และความกลัว
2. โมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. รูปแบบโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความแปรเปลี่ยนข้ามกลุ่มระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 5 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 800 คน ได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน โดยมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้แก่ สุ่มจังหวัดมา 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดชลบุรี

จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดฉะเชิงเทรา จากนั้นสุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัด จังหวัดละ 2 โรงเรียน รวมสุ่มได้โรงเรียนทั้งหมดจำนวน 8 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 6,264 คน ได้แก่ โรงเรียนชลบุรีราชดาภิเษก โรงเรียนแหลมสิงห์วิทยาคม (อาหารสังฆะวัฒนธรรมอุปถัมภ์) โรงเรียนบางละมุง โรงเรียนศรีราชา โรงเรียนวัฒนานคร โรงเรียนอรัญประเทศ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา และ โรงเรียนสิริวัฒนวิ 3 ฉะเชิงเทรา สุ่มนักเรียนตามสัดส่วนจำนวนนักเรียนที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างเทียบกับจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน โดยเทียบตามระดับชั้นและเพศ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 55 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบวัดแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ประกอบด้วย ด้านความซึมเศร้า จำนวน 21 ข้อ ด้านความวิตกกังวล จำนวน 19 ข้อ ด้านความกลัว จำนวน 15 ข้อ ค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของด้านความซึมเศร้า เท่ากับ .87 ด้านความวิตกกังวล เท่ากับ .82 ด้านความกลัว เท่ากับ .79 และค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ เท่ากับ .91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 1 - 31 ธันวาคม พ.ศ. 2554 ได้รับแบบวัด จำนวน 800 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ โดยใช้โปรแกรม SPSS
2. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second-order Confirmatory Factor Analysis: Second-order CFA) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลอารมณ์ทางลบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.80
3. วิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพหุ (Multiple Sample Analysis) เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลอารมณ์ทางลบระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.80

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพหุขององค์ประกอบอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง เป็นดังนี้

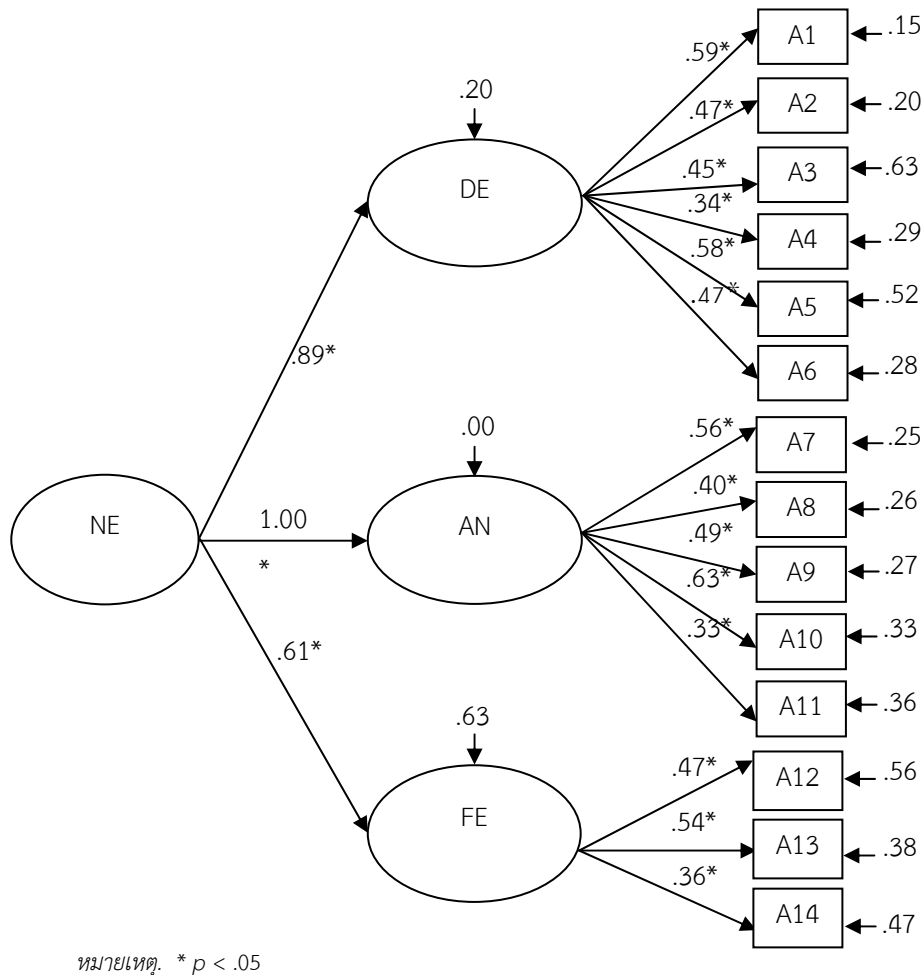
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ปรากฏว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จัดเรียงองค์ประกอบตามค่าน้ำหนัก คือ ด้านความวิตกกังวล ด้านความซึมเศร้า และ ด้านความกลัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.00, .89 และ .61 ตามลำดับ และองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ มีความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบรวมอารมณ์ทางลบคิดเป็นร้อยละ 100, 80 และ 37 ตามลำดับ นั่นคือ องค์ประกอบด้านความวิตกกังวลมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด องค์ประกอบด้านความกลัวมีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด ในการอธิบายอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่า ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 35.78 ที่องศาอิสระ (df) 38 มีค่าความ

น่าจะเป็นเท่ากับ .57 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99, 0.98 และ 1.00 ตามลำดับ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.01 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 แสดงว่าโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ดังตารางที่ 1 ภาพที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพที่ 1 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย			
ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R^2	สป. คะแนน องค์ประกอบ
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง			
อารมณ์ทางลบด้านความซึมเศร้า (DE)			
1. เมื่อคิดถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา ฉันรู้สึกเศร้าใจหรืออยากร้องไห้ทุกครั้ง	.59*	.69	.46
2. เมื่อคิดถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา ฉันรู้สึกวุ่นวาย ๆ ครึ่งตัวไม่ดี	.47*	.52	.38
3. บางครั้งฉันมีความคิดฆ่าตัวตาย	.45*	.24	.07
4. ฉันขอคำปรึกษาจากคนอื่นก่อนตัดสินใจ	.34*	.29	.25
5. ฉันรู้สึกว่าไม่มีเพื่อนสนิทอยู่ในโรงเรียน	.58*	.39	.08
6. ฉันรู้สึกเบื่อเวลาทำกิจกรรมกับเพื่อนในโรงเรียน	.47*	.45	.05
อารมณ์ทางลบด้านความวิตกกังวล (AN)			
7. ฉันมักจะกังวลใจกับทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านเข้ามา	.56*	.56	.32
8. ถ้ามีทางเลือก ฉันจะเลือกไม่เดินทางด้วยรถไฟ	.40*	.38	.25
9. ก่อนที่จะออกจากบ้าน ฉันจะตรวจสอบมากกว่า 1 ครั้งว่าปิดไฟ หรือใส่กุญแจประตูเรียบร้อยแล้วหรือไม่	.49*	.46	.23
10. ฉันชอบอยู่ตามลำพัง	.63*	.54	.30
11. ถ้ามีทางเลือก ฉันจะเลือกทำแบบฝึกหัดหรือใบงานมากกว่าการสอบ	.33*	.24	.02
อารมณ์ทางลบด้านความกลัว (FE)			
12. เมื่อฉันพบสัตว์ที่คนทั่วไปไม่กลัว เช่น หนู กิ้งกือ ไส้เดือน แมงสาบ เป็นต้น แต่ฉันก็กลัว	.47*	.29	.32
13. ถ้ามีทางเลือกเวลาที่ป่วย ฉันจะเลือกรักษาโดยการรับประทานยามากกว่าการฉีดยา	.54*	.44	.56
14. ถ้ามีทางเลือก ฉันจะไม่เลือกอยู่ห้องที่มีความมืด	.36*	.21	.10
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองอารมณ์ทางลบ (NE)			
ด้านความซึมเศร้า	.89*	.80*	
ด้านความวิตกกังวล	1.00*	1.00*	
ด้านความกลัว	.61*	.37*	
$\chi^2 = 35.78$ $df = 38$ $p = .57$ $GFI = 0.99$ $AGFI = 0.98$ $AGFI = 0.98$ $CFI = 1.00$ $SRMR = 0.01$ $RMSEA = 0.00$			

หมายเหตุ. * $p < .05$

ภาพที่ 1 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองอันธรมณทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพบ ปรากฏว่า ความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง คำนวณค่าดัชนีองค์ประกอบระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง ทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งน้ำหนักองค์ประกอบในแต่ละด้านมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จัดเรียงค่าน้ำหนักองค์ประกอบดังนี้ ด้านความวิตกกังวล ด้านความซึมเศร้า และด้านความกลัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในกลุ่มเพศชาย เท่ากับ .65, .53 และ .32 ตามลำดับ และ มีความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบรวมอันธรมณทางลบคิดเป็นร้อยละ 100, 77, และ 54 ตามลำดับ และค่าน้ำหนักองค์ประกอบในกลุ่มเพศหญิงเท่ากับ .59, .47 และ .24 ผลมีความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบรวมอันธรมณทางลบคิดเป็นร้อยละ 100, 71 และ 33 ตามลำดับ แสดงดังตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง ปรากฏว่า ค่าไค-สแควร์รวม เท่ากับ 55.39 ที่องศาอิสระ (df) 70 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .90 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ฟังก์ชันความแตกต่างของประชากร (F0) และ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99, 0.00 และ 1.00 ตามลำดับ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.01 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน

โดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 แสดงว่าโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบที่สร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเพศชาย และเพศหญิงดี

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพหุขององค์ประกอบอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างกลุ่มเพศชาย กับเพศหญิง

ตัวแปร	กลุ่มเพศ			
	ชาย		หญิง	
	b	R ²	b	R ²
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองอารมณ์ทางลบ				
ด้านความซึมเศร้า	.53*	.77	.47*	.71
ด้านความวิตกกังวล	.65*	1.00	.59*	1.00
ด้านความกลัว	.32*	.54	.24*	.33
$\chi^2_{\text{overall}} = 55.39$ $df = 70$ $p = .90$ $GFI = 0.99$ $FO = 0.00$ $CFI = 1.00$ $FO = 0.00$ $SRMR = 0.02$ $RMSEA = 0.00$				

หมายเหตุ. * $p < .05$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปรากฏว่า อารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และความกลัว สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย อภิปรายผลได้ ดังนี้

ด้านความวิตกกังวล แนวคิดของ Fudd, (1992 อ้างถึงใน เพ็ญศรี วงศ์แก้ว, 2547) กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกที่ไม่พึงปรารถนา กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต รู้สึกหวั่นไหว ไม่แน่นอน ประสาทเครียด หวาดกลัว ส่วน Spielberger (1966) กล่าวว่า ความวิตกกังวลมาจากการคิดประเมิน ตัดสินสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ว่าเกิดอันตรายมากน้อยขึ้นกับการคิดประเมินต่อสถานการณ์ มีปฏิกริยาสนองตอบต่อเหตุการณ์ มีสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัสวี ดินตบุตร (2541) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ความวิตกกังวล และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร พบว่า ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ในทางลบกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ธรรมศักดิ์ วรวงศ์ (2549) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์เพื่อลดความวิตกกังวลในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนวัยรุ่น โรงเรียนทรายมูลวิทยา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร พบว่า นักเรียนสามารถเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความสบายใจ เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ความรู้สึก ตลอดจนทั้งพฤติกรรมต่าง ๆ ในวิถีทางที่ดีขึ้น สามารถเผชิญปัญหาที่กำลังประสบอยู่ และโครงการในอนาคตของตนเองได้ Chorpita, Yim, Moffitt, Umemoto, and Francis (2000) ได้ศึกษาการประเมินอาการของความวิตกกังวล DSM-IV และความซึมเศร้าในเด็ก : ปรับปรุงแบบวัดความวิตกกังวลและความซึมเศร้าในเด็ก พบว่า การประเมินความผิดปกติของอารมณ์ในเด็กมีนัยสำคัญ ในกลุ่มตัวอย่างเด็กและวัยรุ่น ผลแสดงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้าง DSM-IV ความผิดปกติ ความวิตกกังวล และความซึมเศร้า การวิเคราะห์ มีความน่าเชื่อถือและความเที่ยงตรงสนับสนุนการประเมินผลความวิตกกังวล และโรคซึมเศร้าในเด็ก จึงกล่าวได้ว่าความวิตกกังวลและความซึมเศร้าเป็นองค์ประกอบของอารมณ์ทางลบ เพราะความวิตกกังวลและความซึมเศร้ามีผลเสียต่อร่างกาย จิตใจและพฤติกรรม

ด้านความซึมเศร้า Beck (1973) กล่าวว่า ความซึมเศร้าเป็นภาวะอารมณ์แปรปรวนง่าย เช่น โศกเศร้า เสียใจ อ้างว้าง โดดเดี่ยว เฉื่อยชา มีอัตมโนทัศน์ในแง่ลบเกี่ยวกับตนเอง ต้องการที่จะหลีกเลี่ยงหรืออยากตาย มีอาการเบื่ออาหาร นอนไม่หลับ แนวคิดของ Weiner (1980 อ้างถึงใน จิราภรณ์ แสงเงิน, 2545) การเกิดความคิดในแง่ลบเกี่ยวกับตนเอง โลกอนาคต เป็นภาวะของการใคร่ครวญถึงความผิดหวัง สิ้นหวัง ความรู้สึกไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ได้ ไม่สามารถมีพฤติกรรมที่จะนำไปสู่เสริมทางบวก อุมาพร ตรังคสมบัติ และดุสิต ลิขนะพิชิตกุล (2535) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางสภาพจิตที่มีอารมณ์เศร้า และมีความเบื่อหน่าย ไม่สนุกสนาน และมีอาการเปลี่ยนแปลงทางสรีระหรือความรู้สึกนึกคิด โดยมีเพียงอาการซึมเศร้า และโรคซึมเศร้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิงอร แก้วแหวน (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีภาวะซึมเศร้าระดับรุนแรง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และสามารถทำนายภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่น คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความผูกพันในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับภาวะซึมเศร้า

ด้านความกลัวมีลักษณะดังแนวคิดของ นัยพินิจ คชภักดี (2543) กล่าวว่า ความกลัวเกิดเมื่อมีความคิดว่าตนเอง กำลังอยู่ในอันตรายหรืออาจไม่ปลอดภัยหรือสถานการณ์ที่เลวร้าย เกิดความรู้สึกหวาดกลัว เป็นการตอบสนองทางอารมณ์ นักวิจัยต่างประเทศที่วิจัยเกี่ยวกับความกลัว คือ ความกลัวปกติ และความกลัวทางคลินิก หรือโฟเบีย (Gullone, 2000; Gullone & King, 1993) เป็นปฏิกิริยาตอบสนองขั้นพื้นฐาน คือ การแสดงออกทางพฤติกรรมภายนอกที่มองเห็นได้ ความรู้สึกหรือความคิดที่อยู่ภายในจิตใจ และระบบการตอบสนองทางสรีรวิทยา (Graziano et al., 1979) ความกลัวเกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของชีวิตประจำวัน งานวิจัยของ โสภิตา นันทพรภิมย์ (2548) ศึกษาความกลัวปกติของเด็กและวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า จัดเป็นกลุ่มความกลัวได้ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลัวความตาย และสิ่งที่อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต การกลัวคน สัตว์ หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้วางใจ การกลัวผี สิ่งที่ทำให้เกิดความหวาดกลัว หวาดเสียว หรือไม่สบายใจ การกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และความล้มเหลวพ่ายแพ้ และการกลัวการถูกตำหนิตืดเย็น หรือลงโทษ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว ภัสสร เลาสวัสดิกุล (2550) ได้ศึกษาความกลัวของนักเรียนที่มีต่อการหย่าร้างและการสมรสใหม่ของครอบครัว มีความกลัวการล้มเหลว ความกลัวการไม่ได้รับการเอาใจใส่ ความกลัวการวิพากษ์วิจารณ์และความลำบากใจ ความกลัวการถูกกระทำจากบุคคลอื่น ความกลัวการกระทำอันตรายภายในครอบครัว ความกลัวในสิ่งที่ตนไม่รู้ และความกลัวการทอดทิ้ง โดยนักเรียนที่เพศต่างกัน อายุต่างกัน และครอบครัวต่างกัน ความกลัวที่มีต่อการหย่าร้างและการสมรสใหม่ของครอบครัวแตกต่างกัน ระยะเวลาของการหย่าร้างของครอบครัวเดิม และมีพี่น้องจากครอบครัวเดิมต่างกัน มีความกลัวที่มีต่อการหย่าร้าง และการสมรสใหม่ในครอบครัวไม่แตกต่างกัน และเอื้องกานท์ จิยังเรืองรุ่ง (2552) ศึกษาความกลัวของเด็กไทย พบว่า โมเดลการวัดความกลัวของเด็กไทยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ว่า การกลัวสิ่งที่ไม่รู้ การกลัวความตายและสิ่งที่เป็นอันตราย การกลัวสัตว์ การกลัวภาวะที่กดดันทางจิตใจ การกลัวแพทย์ การกลัวความล้มเหลว พ่ายแพ้ และถูกตำหนิตืดเย็น ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศ และระดับชั้นการศึกษาของนักเรียนที่ส่งผลต่อความกลัว

ผลการวิจัย ปรากฏว่า อารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มี 3 องค์ประกอบ สอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยของ Muris et al. (2000) ที่พบว่ามืองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ความวิตกกังวล ความกลัว และความซึมเศร้า งานวิจัยนี้ค้นพบว่า อารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และความกลัวเหมือนกัน แต่ลำดับที่ขององค์ประกอบแตกต่างกันไปบ้าง อาจเนื่องมาจากบริบททางสังคม สภาพแวดล้อม และสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน แต่เมื่อมองในภาพรวมของผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าโมเดลอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี

ผลการตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ไม่มีความแปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอารมณ์ทางลบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิง มีรูปแบบโมเดลอารมณ์ทางลบที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือมีจำนวนองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านในโมเดลเท่ากัน และรูปแบบโมเดลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Muris et al. (2000) ที่ศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 968 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ลิมบูร์กใต้ ประเทศเนเธอร์แลนด์ พบว่า ไม่มีความแปรเปลี่ยนรูปแบบของโมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบ เมื่อศึกษาข้ามกลุ่มระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. โมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และความกลัว ดังนั้น ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขอารมณ์ทางลบของนักเรียน โดยเน้นการดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทันที
2. โมเดลองค์ประกอบอารมณ์ทางลบ ด้านความวิตกกังวลมีความสำคัญมากที่สุด โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่นำแบบวัดไปใช้ควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านนี้มากกว่าองค์ประกอบด้านอื่นในการพัฒนาอารมณ์ทางลบของนักเรียนแต่ละคน ดังนั้น ครูผู้สอน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจเพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องเมื่อเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ และเตรียมพร้อมเมื่อตกอยู่ในสภาวะความตึงเครียด สิ่งที่จะก่อให้เกิดความไม่สบายใจเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์บางอย่าง นักเรียนสามารถควบคุมการเกิดการเปลี่ยนแปลงทางกาย การกระวนกระวายใจ การตื่นตกใจ ความกังวลใจที่ต้องอยู่ในที่โล่ง หรือในที่ชุมชน อยู่คนเดียว กังวลใจที่ต้องพบปะกับผู้คนในสังคม ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม

การทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบอารมณ์ทางลบกับนักเรียนระดับชั้น และสังกัดอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบว่ามีองค์ประกอบอารมณ์ทางลบแตกต่างกันหรือไม่
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ทางลบของนักเรียนว่า อารมณ์ทางลบของนักเรียนที่แตกต่างกันนั้น มีปัจจัยใดบ้างที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนเกิดอารมณ์ทางลบ เพื่อหาแนวทางป้องกัน ช่วยเหลือ หรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีแนวโน้มเกิดอารมณ์ทางลบในอนาคตต่อไป
3. ควรสร้างแบบวัดที่มีข้อความวัดอารมณ์ทางลบของนักเรียนในแต่ละประชากรอย่างเป็นมาตรฐาน ที่สามารถใช้เป็นแบบวัดระดับอารมณ์ทางลบของนักเรียน ว่านักเรียนมีแนวโน้มอารมณ์ทางลบหรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการหาแนวทางในการช่วยเหลือ หรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีแนวโน้มอารมณ์ทางลบ

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ แสงเงิน. (2545). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับภาวะซึมเศร้าของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในจังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธรรมศักดิ์ วรวงศ์. (2549). *ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์เพื่อลดความกังวล ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนทรายมูล อำเภอยายมูล จังหวัดยโสธร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสารคาม.
- นัยพินิจ คชภักดี. (2543). *พัฒนาบุคลิกภาพเสริมสร้างเยาวชนปัญญา*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- พัลลวี ดินตบุตร. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ความวิตกกังวล และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญศรี วงศ์แก้ว. (2547). *ผลของการปรึกษาตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อความวิตกกังวลและความซึมเศร้าของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกระหว่างรับเคมีบำบัดร่วมกับรังสีรักษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัสสร เลาสวัสดิกุล. (2550). *ความกลัวของนักเรียนที่มีต่อการหย่าร้างและการสมรสใหม่ของครอบครัว*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันทน์เอม. (2541). *จิตวิทยาทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- โสภิตา นันทพรภิมย์. (2548). *ความกลัวปกติของเด็กและวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิงอร แก้วแหวน. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ และดุสิต ลิขนะพิชิตกุล. (2535). *การวินิจฉัยอาการซึมเศร้าในเด็กอายุ 10-15 ปี ด้วย Children's Depression Inventory (CDI)*. รายงานการวิจัยเสนอในการประชุมวิชาการประจำปีของสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย.
- เอื้องกานท์ จิวยิ่งเรืองรุ่ง. (2552). *ความกลัวของเด็กไทย*. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- American Psychiatric Association. (1994). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders*. (DSM-IV) (4th. ed.). Washington, DC: American Psychiatric Association.
- Barlow, D.H., Chorpita, B. F., & Turovsky, J. (1996). Fear, Panic, anxiety, and the disorders of emotion. In D. A. Hope (Ed.), *Nebraska symposium on motivation: perspective on anxiety, Panic, and fear*. Lincoln: University of Nebraska Press
- Beck, A. T. (1973). *The diagnosis and management of depression*. Philadelphia: University of Pennsylvania.
- Chorpita, B. F., Yim, L., Moffitt, C., Umemoto, L. A., & Francis, S. E. (2000). Assessment of symptoms of DSM-IV anxiety and depression in children: A revised child anxiety and depression scale. *Behavior Research and Therapy*, 38, 835-855.

- Dong, Q., Yang, B., & Ollendick, T. H. (1994). Fears in Chinese children and adolescents and their relations to anxiety and depression. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 35, 351–363.
- Graziano, A. M., DeGiovanni, I. S., & Garcia, K. A. (1979). Behavioral treatment of children's fears: A review. *Psychological Bulletin*, 86, 804-830.
- Gullone, E. (2000). The development of normal fear: A century of research. *Clinical Psychology Review*, 20, 429-451.
- Gullone, E. & King, N.J. (1993). The fear of youth in the 1990s: Contemporary normative data. *The Journal of Genetic Psychology*, 154, 137-153.
- King, N. J., Ollendick, T. H., & Gullone, E. (1991). Negative affectivity in children and adolescents: Relations between anxiety and depression. *Clinical Psychology Review*, 11, 441–459.
- King, N.J., Ollier, K., lacuone, R., Schuster, S., Bays, K., Gullone, E., & Ollendick, T.H. (1989). Child and adolescent fears: An Australian cross-sectional study using the Revised Fear Survey Schedule for Children. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 30, 775-784.
- Marks, I. M. (1987). *Fears, phobias, and rituals*. Panic, anxiety, and their disorders. New York: Oxford University Press.
- Muris, P., Schmidt, H. & Merckelbach, H. (2000). Correlations among two self-report questionnaires for measuring DSM-defined anxiety disorder symptoms in children: The Screen for Child Anxiety Related Emotional Disorders and the Spence Children's Anxiety Scale. *Personality and Individual Differences*, 28, 333–346.
- Parker, B. (1991). Violence. In: Cresia JL, Parker B, eds. *Conceptual Foundation of Professional Nursing Practice*. St. Louis: Mosby Year Book.
- Spielberger, C.D. (1966). *Theory and Research on Anxiety*. New York: Academic Press.
- Watson, D., Clark, L. A., Weber, K., Assenheimer, J. S., Strauss, M., & McCormick, R. A. (1995). Testing a tripartite model: II. Exploring the symptom structure of anxiety and depression in student, adult, and patient samples. *Journal of Abnormal Psychology*, 104, 15–25.